

... in de pen met Rogi@nne ...

... column met 'n verrassende kijk op het leven ...

Mijn eeuwige bewondering voor Michelangelo.

Nu ik mij eindelijk volledig geïnstalleerd en vrij voel op mijn woonboot, heb ik terug de kriebels in mijn handen om te kappen.

Bij het verhuizen en sorteren voor kringloop en containerpark kwamen mij de beitels en hamers en raspen die ik ooit in de Carrara streek kocht terug in handen en ik kon er niet meer onderuit.

Op mijn voordek zal ik in het voorjaar een werktafel plaatsen met een tentje erover zodat ik de stukken witsteen en marmer in het rond kan laten vliegen, dat tentje omdat zonlicht op witte steen heel slecht is voor de ogen.

Ik zal dus terug beeldhouwen, schilderen ook natuurlijk, maar eerst reis ik naar Peru.

Door deze nieuwe uitdaging herbewerkte ik dit artikel over Michelangelo met wie ik mij over de tijd en de eeuwen heen zeer verbonden voel sinds mijn reizen naar Firenze en Carrara.

Ik meet mijn 'kunnen' absoluut niet af aan zijn monumentale kunst, letterlijk en figuurlijk. Maar ergens zijn er heel kleine trekjes, zoiets als een vingerhoedje marmergruis, dat mij met hem verbonden doet voelen in het kosmisch geheel.

Al zal ik zitten kappen onder een tentje op mijn boot, en niet in het warme Toscane, misschien droomde Michelangelo ooit ook van een boot met een tentje erop?

Tijd om dat eens uit te zoeken...

Droomreis naar Peru werd nachtmerrie

Beste lezer(es)

Het vervolg over Michelangelo hou ik voor het lente-nummer van volgend jaar.

In de plaats daarvan ben ik in gedachten bij Rogianne in Lima, de hoofdstad van Peru.

Je hebt het ook via de pers kunnen vernemen dat Rogianne tijdens haar droomreis door Peru betrokken raakte in een spijtig busongeval.

Ook Danny Peperstraete en zijn echtgenote uit Veurne zaten op de rampbus.

Op 2 december reed de bus door het dorpje Chaca Chaca in de buurt van het Titicacameer, toen ze frontaal werd aangereden door een vrachtwagen. Een mevrouw uit Opglabeeek overleefde de knal niet.

Rogianne raakte zwaargewond en onderging in Peru een operatie aan de schouder die uit de kom was.

Ook kreeg ze bij het ongeval glasscheren in het gelaat en haar borstkas werd ingedeukt.

Gezien haar toestand en het feit dat de lucht er op 3.800 meter hoogte erg ijl is, kan ze - volgens haar familie - moeilijk ademen.

Met een speciale vlucht werd Rogianne naar een ziekenhuis in het lager gelegen Lima gebracht.

Haar reis naar Peru was de kroon op haar strijd tegen kanker, die ze tot tweemaal toe overwon.

Haar familie had al contact met haar. Ze klonk toen heel zwak.

Samen met deze drie Belgen zal ook iemand uit De Haan en uit Geraardsbergen van Puno naar Lima overgevlogen worden.

Volgens Europ Assistance worden na extra medische controles in Lima beslist wanneer ze gerepatrieerd kunnen worden.

Wat je nu gelezen hebt, dateert van zaterdag 4 december.

Tegen het verschijnen van de dorpsgazette zal er ons hopelijk goed nieuws kunnen gemeld worden.

Tweede Vlaamse vrouw gestorven na ongeluk Peru

bloklettert Het Nieuwsblad op zondagmorgen 5 december

In dit artikel getuigt Danny Peperstraete bij een bezoek op de kamer van Rogianne dat zeer erg zwak uitzag. Ze had een gezwollen gezicht en herkende amper iemand. Ze zei niet veel en hoopte dat er snel beterschap zou komen. Het heeft helaas niet meer mogen zijn. Gisteravond overleed Rogianne. Ze zou niet overleden zijn aan haar verwondingen, maar aan de combinatie van een zwak hart en de ijle lucht op deze grote hoogte, vertelt een geëmotioneerde Danny. Het toestel, dat door het slechte weer langer dan gepland in Lima bleef staan, kon de gewonden niet volgens afspraak ophalen.

Via deze weg bied ik de familie van Rogianne m'n oprecht medeleven aan bij het overlijden van een integere vrouw, die voor Beauvoorde en omgeving heel wat heeft betekend.

Stefaan Duron